

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2873/2021
17.06.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Божидара Вујичића, председника већа, Јелице Бојанић Керкез, Гордане Комненић, Споменке Зарић и Бранка Станића, чланова већа, у парници тужиоца ЈКП „ГРАДСКА ТОПЛАНА“ Ниш, против туженог АА из ..., чији је пуномоћник Емил Лилић, адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Нишу Гж 1478/20 од 26.01.2021. године, у седници већа одржаној дана 17.06.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Нишу Гж 1478/20 од 26.01.2021. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Вишег суда у Нишу Гж 1478/20 од 26.01.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу П 2152/18 од 11.02.2020. године, ставом првим изреке обавезан је тужени да тужиоцу на име главног дуга за испоручену топлотну енергију за објекат у Душановом базару-Пирамиди П.У.Ц.Л-107 у Нишу, који се води под шифром ..., исплати укупан износ од 42.877,41 динара, у појединачним месечним износима са законском затезном каматом од дана доспелости до исплате, као што је ближе наведено овим ставом изреке. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 11.186,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Нишу Гж 1478/20 од 26.01.2021. године, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена је првостепена пресуда.

Против наведене пресуде донете у другом степену, тужени је изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној применом члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/2011, 49/2013-УС, 74/2013-УС, 55/2014, 87/2018, 18/2020).

Према одредби члана 404. ЗПП ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности

грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Правноснажном пресудом обавезан је тужени да тужиоцу исплати појединачне месечне износе на име главног дуга за испоручену топлотну енергију за објекат у Душановом базару-Пирамиди П.У.Ц.Л-107 у Нишу, у укупном износу од 42.877,41 динара, уз схватање да је донета сагласно одредби члана 27. Одлуке о условима и начину производње, дистрибуције и снабдевања топлотном енергијом („Службени лист Града Ниша“, бр. 39/17) којом је прописано да је купац топлотне енергије дужан да снабдевачу топлотне енергије пријави статусне и власничке промене које утичу на односе између снабдевача и крајњег купца у року од 15 дана од дана када је настала промена, тужени био у обавези да промену власништва на пословном објекту пријави одмах након купопродаје, што није учинио, те да је дужан да исплати укупан дуг за испоручену електричну енергију за утужени период, а да се имајући у виду да се ради о потраживању на име комуналних услуга испоруке топлотне енергије за потребе пословног простора, у овом случају не може применити једногодишњи рок застарелости у смислу члана 378. став 1. тачка 1. ЗОО, већ општи рок застарелости од 10 година, прописан одредбом члана 371. истог закона.

Имајући у виду да је побијаном одлуком одлучено адекватном применом материјалног права, као и да одлука у споровима са овом врстом тражене правне заштите, зависи од чињеничног стања утврђеног у сваком конкретном случају, то Врховни касациони суд налази да у овој правној ствари не постоји потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права, као ни потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, што значи да нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, на основу чега је и одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу који не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Одредбом члана 479. став 6. ЗПП прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба у овој правној ствари поднета је 14.03.2018. године. Побижана вредност предмета спора је 42.877,41 динара. Првостепена пресуда је донета 11.02.2020. године. Другостепена пресуда донета је 26.01.2021. године.

Како се у конкретном случају ради о спору мале вредности у којем вредност побијаног дела не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе-предлога за извршење, ревизија није дозвољена применом члана 479. став 6. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Божидар Вујичић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић